

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacacione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

617. An coram aliquo, & coram quo fieri debeat translatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

concessione considerata potius persona, quam officium, vel dignitas, deducendum, ait Lott. cit. q. 36. n. 87. ex pondere verborum personalium tibi, item per te, & ex præmissione nominis proprii.

Quæstio 616. An translatio pensionis fieri possit in articulo mortis?

Respondeo affirmativè. Barb. juris Eccl. l. 3. c. 11. num. 104. (ubi non est verum, quod per translationem pensionis prorogetur servitus beneficii, & constat ex Mantuan. pens. 4. Decemb. 1626. ubi: quod, quidquid Rota cenerit antiquitus hodie constat, & est receptissima sententia, quod translatio etiam facta in articulo mortis non est novum gravamen) Lott. l. 1. q. 40. & n. 55. Corrad. pr. benef. l. 5. c. 5. à n. 45. Castr. de benef. d. 1. p. 11. §. 9. n. 5. in fine. citans Azor. p. 2. l. 8. c. 11. q. 10.

2. Ampliatur responso primò: ut procedat, si ve permittat translatione, censeatur etiam permisum, eam fieri in articulo mortis, etiam clausula: etiam in articulo mortis, quæ alias in concessione facultatum transferendi pensiones de stylo addi consuevit, ut Mandol. de signat. grat. tit. translat. pens. non addeset; siquidem dicta clausula porius ex superabundanti, quæ ex necessitate adjicitur. Lott. cit. n. 55. Corrad. cit. nu. 45. testans sic decis. à Rota in Gadicens. pens. 25. Mart. 1541.

3. Ampliatur secundò: ut quemadmodum sustinetur testamentum factum à moribundo balbutiente & semimortuo, modo ad interrogationem Notarii, vel alterius potuerit exprimere mentem per simplicem vocem: ita, vel non; sic pariter sustineatur translatio pensionis à tali taliter facta. Lott. loc. cit. n. 56. & 57. Corrad. loc. cit. nu. 47. & 48. Quinimò etiam, sicut testamentum, & fideicommissum sustinetur factum à moribundo loquela destituto, per nutus oculorum, vel capitis voluntatem suam declarante; ita etiam translatio in hoc casu nutu fieri potest. Corrad. loc. cit. n. 50. Neque his contraria est Rota in Portugallen. pens. quia intelligenda de ita balbutiente, ut nullatenus intelligi posset, aut sciri, an dicatur: ita, vel non. Corrad. n. 49. Idem dicendum, dum nutus tales essent, quibus voluntas non satis declararetur, & sciri nequeret, an annuerit, vel renuerit.

4. Ampliatur tertio: ut procedat, etiam si a tali extorta fuisset translatio banditiis, & persuasionibus translatarii; nam neque blanditia, & persuasions tales vitiana testationem, aut viuo vertuntur blandienti, & persuadenti. Lott. nu. 58. & 59. Corrad. cit. n. 9.

5. Ampliatur quartò: ut non sit invalida à moribundo facta translatio, aut etiam desuper factum instrumentum, dum illud non fuit subscrittum secundum jus aliquod singulare Provinciaz, alicuius solennitatem hanc omnino exigens in contractibus, & instrumentis, quæ super contractibus sunt; cum materia hæc translationis pensionis non pertineat ad contractus; cum translatio hæc sit simplex actus, quem rogar Notarius, vel alius, & non sit contractus. Adde, quod vix sit, ut hujusmodi consuetudines, aut pragmaticæ Laicorum juri communis superinductæ attendantur in instrumentis, quæ conficiuntur inter personas Ecclesiasticas. Lott. n. 58. jundis n. 60. & 61.

6. Ampliatur quintò: quod locum non habeat in hac translatione regula de infirmis, ita ut, eti infirmus transferens moriatur infra 20. dies, valeat

tamen translatio, utpote quæ mox, ut facta, sortitur suum effectum; dicta enim regula loquitur de resignante beneficium; jam autem neque translatione est resignatio, neque pensio est beneficium, nec appellatione beneficii comprehenditur. Corrad. loc. cit. n. 46. Sarnensi. ad hanc reg. q. 16. n. 2. Castr. de benef. d. 1. p. 11. §. 9. n. 5. in fine. Azor. p. 2. l. 8. i. 13. q. 1. editionis Colonensis, de anno 1608. ubi, dum responder, non valere, error videretur esse typographi, & legi debere: non habere, nimis locum, juxta quod quæsumus erat, & ostendit ratio ab eo adduta.

7. Limitanda econtra responso primò: ut hucusque dicta intelligenda sint de tali moribundo, qui intellexit, seu rationem nondum amisit. Corrad. loc. cit. n. 51.

8. Limitanda secundò: ut nihilominus servetur in hac translatione modus, & forma tradita in literis, in quibus prædicta facultas transferendi conceditur. Corrad. n. 54. & sic hæc translatio fieri non posset per testamentum. Corrad. ibid. Garc. p. 1. c. 5. n. 56. non obstante decis. Rota in Placent. pens. 17. Julii 1602, ut ait idem Garc.

9. Limitanda tertio & principali: quod fieri nequeat, & nullatenus valeat translatio, dum ager seu moribundus, & translatarius ita convenient, ut in translatio facta intelligatur, si transferens ex illa infirmitate decedat, alias non. Corrad. loc. n. 52. Garc. loc. cit. n. 55. Lott. l. 1. q. 40. n. 19. ed quod, cum per translationem extinguatur antiqua pensio, & nova constituantur coram Executore, dicta facultas videatur non posse sibi vendicare locum, nisi in absolute translatione; atque adeo translatio sub conditione facta sit nulla. Garc. cit. n. 55. Sed de hoc postremo plura infra.

Quæstio 617. An coram aliquo, & coram quo fieri debeat hac translatio?

Respondeo primò: Supponendo, translatio nem fieri vel ab ipso Papa, v. g. ubi translatio fit ex causa necessaria sustinendi gratiam reservationis pensionis confidentialia, de qua suprà, dum nimis reservata pensio in caput, & ad vitam alicuius in commoditatem alterius tertii, & ille, in cuius caput ea sine commoditate fuerat reservata, moriturus, seu occurrente vita periculo eam transfert in aliud, hac potestate (ut Lott. l. 1. q. 36. n. 99.) concessâ illi in hoc eventu, ne gratia illa facta isti tertio alias frustraretur; in hoc enim casu fieri translationem ab ipsorum Papa trudit Lott. l. 1. q. 40. n. 6. Item subiungens n. 8. in hoc casu, cum nihil mutetur, nisi persona fiduciarii, hoc est, illius, in cuius caput sine commoditate erat reservata, fiatque motu proprio, nihil esse justificandum. Item dum fit ex certa scientia de consensu illius, cui facta illius reservatio. Lott. cit. q. 40. nu. 7. (& n. 8. subd. in hoc casu nihil justificandum præter habitatem pensionarii) illo ipso pensionario pro hoc, ut fiat, supplicant, siue dum fit translatio in vi supplicationis, in qua petatur, ut pensio alias absque facultate eam transferendi concessa casetur, extinguatur, & annulatur ad effectum, ut similis pensio in favorem alterius constituantur, seu reservetur, pro ut supplicant ille tertius, ut sibi ea assignetur, seu reservetur cum clausulis, & decretis in prima pensionis reservatione contentis. Paris. l. 6. q. 4. n. 36. ex Mandol. de signat. grat. tit. translationes. col. 2. Et sub hac formâ fit

ma sit translatio, dum in reservatione pensionis non fuisset concessa facultas eam transferendi. Paris, ibid. dicens, ob servasse se, difficulter tunc concedi dictam translationem, & non nisi pro personis valde bene meritis. Vel translationem fieri ab alio, cui nimis ea facultas transferendi concessa (nempe vel eodem contextu, quo reservatur pension, vel ad partem, seu extra hunc actum reservationis, Lott. cit. q. 40. n. 9 juncto n. 12.) vel demandata est. Papa enim aliquando facultatem hanc transferendi demandat persona in dignitate Ecclesiastica constituta, aliquando ipsim cessionario concedit. Lott. l. 1. q. 40. n. 18. Et in utroque hoc casu, hoc est, si Papa per seipsum pensionem transferat, sive eam ab alio fieri concedat, vel mandet, haec perpetuo servatur forma, sitque translatio hoc ordine, ut penitus antiqua prius extinguitur, & deinde nova reservetur ad favorem illius persona, quam translatorium dicimus, Lott. ibid. n. 12. Idque ideo, ut in hac materia prorsus excludatur hereditaria successio species, dum jus illud novum ad exigendam pensionem, quod creatur in translatorio, immediatè illi fieri & dependeat à Papa; non secus, ac contingit in resignatione in favorem; dum nisi prius per acceptationem resignationis extincto omni jure resignantis, & inducta novâ vacatione, sit nova provisio resignatio, ita ut hic nullum jus à resignante, sed solum à Papa natus intellegatur. Nam pari modo translatio duos actus implicat, unum ex parte transarentis, & hic resolvitur in simplicem ejus consensum pro extinctione pensionis. Alterum ex parte translatoria, quo is initiat & supplicat, novam similiem pensionem sibi reservari, ita ut exactius novâ pensionis, qua sit auctoritate Papæ, videatur moveri ab objecto persona translatoria, non autem transarentis; quemadmodum in resiguatione in favorem continuâ contemplatur persona resignari. Lott. n. 13. 14. & 15. His itaque veluti suppositis,

2. Respondeo secundò ad quæstionem: Ante omnia itaq; diligenter inspiciendus tenor literarum, in quibus hac facultas transferendi concessa pensionario (quarum literarum formulam vide apud Corrad. pr. benef. l. 5. c. 5. n. 10.) num demandata executio, seu ipse actus translationis, an vero concilium quoque, ut ipse, pro ut maluerit, per se adhibito solo Notario ac testibus eam facere possit. Et in casu quidem primo, ubi in concessa facultate transferendi actus ipse translationis commissus alteri distinet ab ipso transerente, v. g. cuicunque loci Ordinario, vel alteri persona in dignitate Ecclesiastica constituta; diciturque v. g. concedimus tibi, ut quicunque loci Ordinarius, vel Canonicus Metropolitana vel alterius Ecclesia Cathedralis, seu alia persona in dignitate Ecclesiastica constituta, à te quandoque in Romana Curia, vel extra eam, ubique locorum eligendus, vel eligenda, dictam pensionem de tuo consenserit, et cassetare vel extinguiere, & postquam cassata vel extinguita fuerit, unam pensionem annuam hujusmodi super istisdem fructibus Tito Apostolica auctoritate reservare, constitutre & assignare liberè & licite, valeat. &c. In hoc inquit casu, ubi vel haec forma sola, & præcisè præscripta transerentur, vel etiam ubi is, dum id ei reliquit liberum, hanc viam prælegerit.

3. Primo per loci Ordinarium in subjecta materia intelligitur non tantum Episcopus (uti eum solum intelligendum, si diceretur quicunque diaconus; vel etiam nomen Ordinarii adhiberetur in materia

collationis beneficiorum, afferit Corrad. l. 5. c. 5. n. 29. pr. benef. per quod tamen credo, non volet exclusos illos, qui cum jurisdictione quasi Episcopali territoriorum, & quasi diaconis habent) sed quicunque etiam alius habens jurisdictionem quasi Episcopalem. Corrad. loc. cit. sed & quicunque habens jurisdictionem ordinariam, ut idem Corrad. ibid. citatis Abbat & Gemin, Paris. l. 3. q. 11. n. 19. Ac ita unusquisque ex predictis facultatem hanc transferendi poterit exerci. Corrad. ibid. Et consequenter videatur id posse Vicarius generalis Episcopi, cum jurisdictionem ordinariam habeat.

4. Secundò per personam in dignitate Ecclesiastica constitutam, quod ad effectum hujusmodi translationis facienda, venit Canonicus Cathedralis, adeoque, et si in dicta facultate non fieret mentione Canonici Cathedralis, & dirigeretur talis facultas tantum ad personam in dignitate Ecclesiastica constituta adhuc talis Canonicus eligi posset à pensionario in Executorem dicta translationis, & esse delegatus Apostolicus, seu reputari in dignitate Ecclesiastica constitutus, quod ad huic actum translationis; et si de cetero strictè loquendo Canonicatus cathedralis dici nequeat dignitas Ecclesiastica, ut tradunt. Zerol. in pr. Episc. p. l. v. dignitas. Felin. in c. pastoralis. de script. & DD. communiter in c. statutum. de recrip. in 6. Lott. l. 1. q. 40. n. 24. loc. cit. n. 30. juncto n. 32. in fine. Nullatenus tamen, etiam in hac materia translationis Canonicus Ecclesia collegiata dici potest persona in dignitate Ecclesiastica constituta. Corrad. cit. n. 30. Garc. p. 1. c. 5. nu. 245. Et sic Executor hujus translationis esse non potest; etiam si in dicta facultate adderetur: Canonicus Cathedralis, vel aliarum Ecclesiærum: id enim intelligendum de Canonicis Ecclesiærum Patriarchalium, & Primatialium. Corrad. loc. cit. Quin et si simpliciter dicetur in dicta facultate, faciendam translationem coram Canonicis, adhuc commissio facta non videtur Canonicis Collegiata, sed bene Canonicis Cathedrali, tanquam, qui quod ad huic actum censemur constitutus in dignitate Ecclesiastica, & alias censemur capax commissionum causarum. Corrad. n. 32. ad initium citans Garc. in addit. ubi paulo post. Proinde ut Canonicus Collegiata exerci posset hunc actum translationis, necesse forer, id in specie exprimi, dicendo: Cathedralis vel Collegiata Ecclesia Canonicus; pro ut quandoque in hac facultate expressum vidisse se testatur Garc. in addit. ad cit. nu. 245. Corrad. loc. cit. qui etiam n. 33. notat, quandoque committi dictam translationem Canonicis Collegiata insignium. De cetero per personam in dignitate Ecclesiastica constitutam comprehendti in ista commissione obtinentes dignitates in Ecclesia collegiata, indubitatum est, quidquid sit quod ad alia rescripta expressè directa personis obtinentibus dignitatem in Cathedrali. Corrad. n. 31. ex Garc. ubi ante.

5. Venire quoque hoc nomine, & eligi posse in Executores hujus facultatis utriusque Signaturæ Referendarios; quia & hi in dignitate Ecclesiastica sunt constituti. Item auditorem Curia, & Clericos Camera Apostolica, Protonotarios Apostolicos; et quod & hi de per se habent dignitatem Ecclesiasticam, ut Sarnens. in proem. reg. q. 1. n. 5. & Barb. in addit. ad alleg. 106. n. 13. Loquens etiam de dictis Clericis; & hoc quidem intelligendo patiter de Protonotariis, sive in Curia Romana & Urbe, sive extra Urbem, & dictam Curiam exi-

stentibus, quia & hi, & ceteri in Curia existentes
habent verē dignitatem Ecclesiasticam, ut tradit
Corrad. n. 35. juncto nu. 36. juxta desig. Rota. 153. n.
14. p. 5. recent.

6. Ubi itaque juxta tenorem literarum con
cessionis hujus facultatis transferendi pensionem
translatio facienda per talem Executorem à pen
sionario distinctum, erit quidem in hujus trans
ferentis arbitrio, ex dictis personis in iis literis com
prehensis unum feligere, seu assumere, quem ma
luerit. Corrad. num. 37. pro ut in dicta facultate id
exprimitur per verba: *per te eligendus*. Nequaquam
tamen coram alio, quam in dicta facultate nomi
nato aut comprehenso fieri validè poterit hac
translatio; idque, etiam si in loco, in quo fieri con
tingit translationem, nullus reperitur, aut rep
eriri possit de personis contentis in dicta facultate,
& transferentis instaret mors; cùm delegatio sit
stricti juris, & non extendatur de persona in per
sonam, maximè in causa transferenda pensionis,
qua est odiosa. Corrad. n. 38. citans Garc. in addit.
ad p. 1. c. 5. n. 245. Ne proinde tali casu contingente
frustretur transferentis desiderium transferen
di pensionem, poterit is constitue procuratorem
ad sic transferendum in loco, in quo adest aliqua
talisa persona ex contentis in facultate. Non ob
stante, quod in ea dicatur: *concedimus tibi: & per te
eligidus*: cùm juxta communem regulam facere
quis possit per procuratorem, quod facere potest
per se, nisi in specie prohibitus sit, etiam si ver
semur in privilegio. Garc. p. 1. c. 5. n. 246. & ex
eo Corrad. n. 39. & Castrop. de benef. d. i. p. 11. n. 5.
Et sic Notarius ad id per pensionarium rogatus
facta assertione pensionis sibi reservata super fru
ctibus talis beneficii, ipse constituit procurato
rem N. ad transferendum, seu potius ad conser
tiendum translationi juxta formam in dicta fac
ultate expressam. Quemadmodum etiam pro trans
latario absente stipulare poterit Notarius, suffi
ciente hac stipulatione, si postmodum apparuerit
de acceptatione ipsius translatarii, veluti per man
darum procurā ad exigendum, idque etiam in ca
su translatarii inscrii de facta translatione. Corrad.
cit. n. 39. qui n. 40. subjungit: advertendum, quod
hujusmodi mandatum ad transferendum tantum
sit validum, durante vita transferentis, & quod, si
is moriatur ante factam dictam translationem,
prædictum mandatum expiret. Porro de modo
procedendi coram dicto Executore paulò pôst.

7. Respondeo tertio: In casu, quo concessa pen
sionario potestas transferendi coram solis notario,
& testibus, pro ut quandoque conceditur perso
nis quibusdam Papæ acceptis, aut privilegiatis, ut
sunt milites Laurentani, milites S. Petri &c. dicta
Executoris deputatione, & electione opus non
est; cùm enim ipse transferens tunc habeat pot
estatem transferendi, alterius ministerium non re
quiritur. Castrop. loc. cit. Corrad. n. 41. Lott. l. 1. q.
40. n. 51. Sed neque Notarius ille tunc adhibetur,
ut Executor, sed ut simplex Notarius, ad prom
ovendam probationem facta per ipsum pension
arium translationis, & non ut ipse jurisdictionem
aliquam exerceat, seu ut admittat, caset, &
postea de novo reserver pensionem, ut dictum de
Executor, a cuius facto ipsa translatio dependet.
Corrad. Lott. loc. cit. Poterintque hi testes, & No
tarius esse laici, pro ut dicitur in concessa illa fa
cilitate transferendi. Corrad. cit. n. 41.

Questio 618. *An, & qualiter in utroque
casu hoc facienda translationis per Execu
torem, vel absque eo per pensionarium ipsum
opus fit exhibitione facultatis transferendi?*

1. Respondeo primò: In primo casu necessariò
Judicū, seu Executori electo intimanda, &
exhibenda sunt litera, quibus concessa pensiona
rium facultas transferendi continetur; ita ut fine
earum exhibitione Executori facta non teneat, seu
nulla sit translatio. Garc. p. 6. c. 2. num. 11. citans
quamplurimos. Paris. l. 6. q. 37. Castrop. loc. cit.
Corrad. l. 5. c. 6. n. 41. Lott. cit. q. 40. n. 24. Siquidem
alias procedere nequit; quia procedere ne
quit, quin ei constet juridice de jurisdictione sibi
concessa, quam (vel potius ejus notitiam juri
dicam) accipit ex vi exhibitionis harum litera
rum. Castrop. loc. cit. Ac proinde non sufficeret,
Executorem aliunde certiore factum esse tam de
facultate pensionarii ad transferendum, quam de
delegatione seu commissione in ea ad se directa;
cùm hujus Executori jurisdictione, ut Corrad. cit.
c. 6. n. 43. vel saltem jurisdictionis hujus exerciti
um, ut Lott. cit. q. 40. n. 26. (ubi: delegatus po
test quidem habere jurisdictionem ante presenta
tum rescriptum, at minimè illius exercitium, ju
xta c. super. 20. il. secundo de appellat.) dependeat
ex productione dictarum literarum, vi rotâ, ut
Lott. n. 27. ex Bald. stante in scientia vel ignoran
tia delegationis, seu in reali productione rescripti.

2. Hinc etiam non sufficeret, si pretendatur
pensionarii facultas transferendi notoria; ut enim
Judex supplet ex notorio, requiritur notorium
aut naturā, aut lege, cuiusmodi nequit esse priva
tum aut singulare negotium. Lott. n. 31. Quod, si tam
amen dicta notoreitas de dicta facultate deducere
tur ex eo, quod typis publicis expressa, & publicata
in Curia, veletiā cum aliis Constitutionibus in
ferta Bullario, ut dum agitur de facultate trans
ferendi concessa Conclavitis, & aliquibus militis,
sufficeret potest. Corrad. cit. c. 6. n. 48. Lott. n. 32. ex
Gratian. discip. for. c. 55. sub n. 16. ut eum citat,
Lott. vel il. ut eum citat Corrad. ubi Gratianus di
cat, ex eo Executores dici certos de sua jurisdictione,
ut possint illis fidem adhibere absque eo, quod
de nullitate translationis possit opponi. Et sic
transumptum impressum (non tamen transum
ptum simplex confectum a Notario Corrad. n. 52.)
seu impressa copia dictorum privilegiorum in eo
casu sufficeret, & faceret fidem ad effectum validi
tatis hujusmodi translationis, quam actus extra
judicialis, & satis est, inde Executorem certum esse
de sua jurisdictione. Corrad. n. 49. Quamvis in Ju
dicio parte opponente ad effectum concludentis
probationis requiretur tunc quoque subscriptio
Notarii, & sigillum alicuius personæ in dignitate
Ecclesiastica constituta, pro ut Rota distinxit in
Lucana pens. 17. Febr. 1592. Corrad. cit. n. 49. Et hinc
pensionarium, si transferat extra Urbem parte op
ponente teneri exhibere transumptum tale im
pressum cum sigillo, & subscriptione notarii, &
prædicta persona in dignitate constituta, existen
tium, ubi litera originalis facultatum, & privile
giorum sunt cognita etiam ipsis Executoriibus in
eadem urbe, & stante impressione in ea facta, & in
Bullario inserta, ait Corrad. n. 50. Unde etiam ait,
practicari, ut qui ex privilegio impresso in curia
Romana volunt transferre suas pensiones, si ipsi
tempo.